

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fe-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român”.

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul următoriu, al anului 1883, cu prețul cel mai moderat.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni poștale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele proumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1882, a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista sau a întârzi cu espedarea foiei*).

Editura „Telegraful Român” în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă delă abonamentul ultim.

Campanile viitoare.

Eaă-ne întrând ntr'un an nou. Am voi să dîcem cu bucurie, dai lasăne inima se rostim cu-vinte atât de dorite?

Amirăciunile anului trecut care ne au stors țipe de durere sînt prea proaspete, ca se nu re-voalte iîternul nostru chiar și dacă ne-am permite numai a cugeta la cea ce dorește omul mai mult în viață, la bucurie.

Nouă românilor din Ungaria și Transilvania nu ne este dat încă să ne bucurăm.

Am scuturat jugul cel mai greu și mai rușinos și încă înr'un chip onirific la 1848—1849; ne-am introdus între naționalitățile cele vii din monarchie la 1861 și 1863, dar am fost bătuti, s'o mărturisim în pate și din lipsa noastră de prevedere și energie, la 1865 și mai încoace. Va se dîcă, la scopul sau la ținta spre care ne-am fost pornit n'am ajuns. Dar oare să ne oprim la mijloc de drum și se nu mai mergem înainte?

Aceasta nu o vrea nimenea dintre românii căți sînt român și nu pot s'o voiască până când vor ca se fie, să remănă români.

Conferența română din primăvara anului 1881 a dovedit că noi vrem: înainte, și că vrem, nu di-visați, după cum din nefericire am fost vre-o câți-va ani, ci solidari, unul pentru toți și toți pentru fie-care, să mergem înainte. Așa e bine, așa e frumos a dîs și regele-proroc, de mult, foarte de mult. Numai aceasta asigură unui popor existență ve-cuitoare.

De atunci, ca și până atunci, românii, nu pu-tem dîce, s'au luptat. Frumoasă luptă s'au luptat românii. Națiunii streine în apropiere și în depăr-tare au luat act și încă act favorabil despre lupta, despre luptele noastre. Însă luptele aceste sînt numai o defensivă. Ne apărăm numai pozițiunea în care ne aflăm, pe când noi avem lipsă de a înainta în ocupare de teren, dacă vrem ca truda noastră să fie roditoare.

Rodul adevărat al luptelor noastre însă, va se dîcă ținta cătră care nisui e ca să fim aceea ce trebuie se fie un popor cu toate atributele unui po-por viu, care nu numai se simtă că este, dar și și valoareze în tot chipul existența sa.

Ajungerea la ținta aceasta nu e tocmai ușoară. Dar de câte greutăți n'au dat românii și câte n'au învins, de și, în casurile cele mai multe, românii au învins greutăți nu în folosul lor.

Au nu eram noi tacați de oameni lași atunci când alții se mândreau cu vitejiile câștigate prin sângele nostru?

Le amintim aceste așa numai în trecut, ca să ne aducem aminte că dacă avem să învingem gre-utăți spre a ajunge la țintă, dispunem și de mate-rialul cu care se înving greutățile.

Acei cari între împregiurările actuale au sciut și au putut da mandate delegaților pentru mareața adunare din 1881, în număr de 153 delegați, numai o conducere bună să aibă și nu putem despera din ca-pul locului de rezultat.

Audaces fortuna iuvat. Și dacă audacia e sprijini-tă de drept și de moralitate, care amîndouă sînt pe partea noastră, n'avem să lăsăm ca îndoielile se pătrundă inimile noastre.

Dacă e vorba să ne provocăm și la exemple ne provocăm la cel mai recent din comitatul Caraș-Seve-rinului, care e încă în memoria tuturor cetitorilor.

Care este mijlocul cu care isbutesc adese-ori ad-versarii nostri în afacerile constituționale ale țerei? Îndrăsneala lor orbișe. Inteligența noastră, cu a cărei număr ne fâlim, nu dîcem că să se folosească de aceeași îndrăsneală oarbă, dar nu putem admite ca ea și prin ea poporul nostru se fie prea concesiv, ca

să nu dîcem mai mult. Îndrăsnelei necumpătate românii să opună țaria dreptului și moralității, însă cu perseveranță și statornicie, pas de pas, în toate afacerile constituționale și nedreptatea va trebui să se înfrîngă de stîncă cea sigură și neclătită.

În chipul acesta să căutăm se exploatăm ma-terialul cel prețios de care dispunem, și de folos vom fi asigurați, dacă nu la moment și în măsură deplină, dar în timpul cel mai de aproape și cel puțin treptat.

Anul preste a căruia prag avem se trecem astăzi va avè chemarea unei reînnoiri întinse în ceea ce privesce administrațiunea politică, în comune și în municipii, de jos până sus. La înnoirea aceasta avem se luăm parte. Causa e de prisos a o spune când e cunoscut că reprezentanțele mici și mari, funcționarii inferiori și superiori ai administrațiunei au a se alege în toată țeara.

Comunele, municipiile din toată întinderea lo-cuită de români nu mai sînt a se lăsa pradă pe sufletul acelor ce dacă ar pute ne ar soarbe într'o lingură de apă.

Eată dar una din campaniile ce ne așteapt în anul în care trăim. Și noi care scim să dăm pe cu moartea pe câmpurile de bătaie, se fim pregăti, ca tot așa de vitejesce să ne purtăm pe câmp constituțional.

Șcim noi și încă foarte bine ca obstacole în se opun, ni se vor opune și la luptele aceste co-stituționale. Obstacolele însă n'au fost nici odată titlu de ajuns de a se da cineva în lături din calea luptei.

Pregătire, organizare trebuie la asemenea lupte și din vreme. De acea noi deja cu începerea anului aducem aminte acelor ce se cuvine, să se pregă-tească ca oară decîdătoare să nu i suprîndă.

Victoria? ca la ori ce luptă nu se poate sci înainte. La toată întemplantarea însă dacă nu vom ajunge altceva vom da țerei și lumii de scire ce suntem și noi ei ne și punem toate silințele per-mise de lege și nimenea nu va mai putea că nu nu-mai dîce despre noi că numai declamăm dar nu sîntem și oamenii faptelor.

Să bîgăm seamă că lupta aceasta este pre-mergătoare altei campanii, care se va desfășura în anul ce urmează este premergătoare campaniei elec-torale.

Despre aceasta din urmă vom vorbi când va sosi timpul.

FOIȚA.

Cristian Waldo

san

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

I.

Era doară un sfîrt de oară, de când bătea și suna clopotelul la poarta din afară a castelului go-tic, numit Stollerg; însă vîntul sufla așa de tare, și bătrînul Stenson era așa de surd... el era bine servit de nepotul său, care avea urechi mai bune; dar nepotul acela, bălail și colosalul Ulfilas, cre-dea în duchuri necurate și nu îndrăznea a deschide. Dl Stenson, (administratorul bătrîn al baronului de Waldemora) om bănag și de caracter melancolic, locuia într'unul d pavilioanele vechiului castel ru-inat și pustiit, ce avea să-l păzească și să-l locu-iască. Lui i-se ptea ca și când ar bate cineva la poarta din afară, să Ulfilas îl asigura că cobolzii și strigoii din lac nu fac nici-cînd altfel. Stenson continua de a ceti vechia sa biblie și să culcă puțin după aceasta. Aceia, cari bătea la poartă își perdură răbdarea a încât sparseră lăcatul și în-trară în curte; dîn acolo de un coridor strîmt în

parter, ei se instalară împreună cu măgarul lor în-tr'o sală, numită odaia ursoaicei; așa numită, pen-trucă animalul acesta coronat se afla cioplit în piatră în insigniele armariale deasupra ferestei.

Ușa acestei odăi era de obicei închisă; astăzi însă nu; împregiurare particulară, despre care oas-peții nostri nu-și băteau capul. Noii oaspeți din Stoll-berg erau două persoane cam ciudate. Unul, acoperit cu piei de oaie, semăna cu figurile acele in-forme ce servesc drept ciuhe în protiva paserilor prin grădini și pe câmpuri; celalalt, mai mare și îmbrăcat mai bine, semăna cu un brigand italian voios.

Măgarul era frumos, puternic, încărcat ca un bou și așa dedat la aventurile călătoriei, de nu fă-cea nici o dificultate suind vre-o câte-va trepte și nu arăta nici o mirare aflându-se pe podile de brad în loc pe așternutul unui grajd. Și totuși el era bolnav, sîrmanul măgar, și aceasta era neliniscea celui mai mare din călătorii ce-l conduceau.

— Puffo, dîse el, punîndu-și felinarul pe o masă mare, ce ocupa mijlocul odăiei ursoaicei, Jean e în-tronat. Veți cum tușesc, de-i mai creapă peptul.

— Ei da, și eu, respunse Puffo adecă, în aceeași limbă, de care s'a servit companionul său, creți Dta, stăpâne, că eu mă aflu bine și vesel, de când mă porți prin țeara aceasta a dracului?

— Și mie-mi este frig și sînt ostenit, replică

acela, pe care Puffo îl numia stăpân; dară de ce să ne tînguim?

Eată-ne aici, și acuma este vorba, să vedem ca să nu murim de frig. Veți aceasta e odaia ursoai-cei, de care ni s'a spus?

— Cum să o recunosc?

— La cartele ei de geografie și la treptele, cari nu duc nicăiri. Nu ni s'a spus așa acolo la moșie?

— Eu nu știu nimic, răspunse Puffo, eu nu pricep limba lor păserească.

Vorbînd așa, Puffo luă felinarul, îl ridică dea-supra capului, și dîse supărat:

— Ei, cunosc eu geografia?

Stăpînul ridică ochii și dîse:

— Așa este. Eată cartele, și aici, dîse el suind repede treptele de lemn și ridicînd cartă Svediei ce i se prezentă înaintea ochilor, eată locul cel în-chis cu zid. Bine, Puffo, n'avem să desperăm. Odaia este bine închisă și noi o să dormim aici ca doi principii.

— Ei, eu nu vîd; a, totuși iată un patidară nu vîd nici saltea nici haine de pat, și totuși ni s'a vorbit de două paturi bune!

— Sybarite! ție-ți trebuie pretutindenea paturi!... ei, veți mai bine, sînt lemne în sobă și fă foc.

— Lemne? nu sînt, dară sînt cărbuni.

— Cu atîta mai bine. Fă foc băiete, fă foc! Eu, am să mă îngrijesc de bietul Jean.

Apoi luînd un petec de covor, ce era înaintea

Revista politică.

Sibiu, în 31 Decembrie 1882.

Cea dintâi ședință a casei deputaților Ungariei după sărbători s'a ținut în 10 Ianuarie n. Înainte de a trece la ordinea zilei, Mocsary întreabă pe ministrul president și de comunicațiuni, ce m suri au luat față cu catastrofa dela Rab, care este mai egală cu cea dela Seghedin. Ministrul de comunicațiuni răspunde, că pericolul nu e așa de mare precum îl descrie deputatul Mocsary și că măsuri s'au luat încă de mai înainte pentru mântuirea oamenilor și averii lor, dacă s'ar ivi vre-un pericol. Cam în același înțeles răspunde și ministrul president.

În aceeași ședință însinuă Istoczy o interpelațiune în privința sinuciderei contelui Wimpffen. Interpelantul cetesce o epistolă a sinucisului către bar. Hirsch, publicată în „Das Deutsche Tageblatt“ din Berlin care epistolă e de cuprinsul următor:

Dle Baron! Primind dta epistola aceasta te vei codi a o desface, pentru că te vei cam teme de cuprinsul ei. Dar să nu te temi de imputări. Când m'am lăsat ca dta se mă prinzi în laț cu amabilitățile dtale, nu m'am cugtat că ești condus de intențiuni rele și condamnable. Aproape pe nesimțite ai condus slăbiciunea caracterului meu pe clina peșise... patria mea m'ar judeca mai domol, dacă ar sci, cât de prudent ai fost dta în procederea dtale. M'ai amăgit și mai prins cu banii dtale ca pe Davoud și Mahmut Nehedim pașa, pe contele Beust, Zichy, ca pe Schwegel etc., făcându-ne înșelători de patrie, spre a adauge la milioanele, care le-ai luat dta dela posesorii de sorți turcesci, milioane nouă câștigate în Turcia. Ceea ce am făcut eu va descoperi moartea mea prin care voiu să espiez. Impregiurarea singură că ambasadorul austro unguresc a ridicat mâna asuprași și a lăsat în urma sa o epistolă adresată bar. Hirsch va fi de ajuns, a abate opiniunea publică pe cărarea cea adevărată. Puneți toată silința prin jertfe nouă, ca diarele din Viena și Paris să lucre în interesul dtale. Moartea mea va păli aurul dtale aici în Paris, ca și în Viena. În Berlin și așa nici odată n'ai avut consoți, Berlinul însă astăzi e capitala continentului și centrul politicii orientale din Europa centrală. Până de curând Berlinul, în ceea ce privește politica orientală s'a încredut în noi, pentru că nu sciea că ambasadele austro-unguresci din Constantinopol și Paris nu sânt altă decât agenturile bar. Hirsch și era aproape să se succedă a incheia faimosul negoț de transacțiune cu Bleichröder. Acum va îngriji Radovitz, pe cât îl cunosc, ca Germania să procedă independentă în Constantinopol și să ia pozițiune hotărâtă mai cu samă în cestiuca căilor ferate contra pretensiunilor — cum scii dta însuși mai mult decât esorbitante. — În oara din urmă am trimis contelui Kálnoky un raport general în afacerea aceasta pe care noi tot deauna am considerat-o de a dtale, deși era a noastră. Dacă ași fi un comerciant mare vienez ași fi pârât de mult în public diplomația austro ungurescă, pentru că de doisprădece ani incoace suferă a fi înflințată în favorul dtale, cu toate că dta esci unicul care zădărnicesce juncțiunea căilor noastre ferate cu cele turcesci. De ar dispune moartea mea pe Germania mai împăcabilă față cu sârmana mea patrie. În Berlin sânt în drept a fi serioși mănioși pe noi, de oare ce noi aveam intențiunea de a abusa

în Constantinopol de încrederea și influența Germaniei în favorul dtale. Eu mor ca să satisfac conștiinței mele, și ambasadorul Austro Ungariei se va omori în stradă publică, pentru ca se mărturisească vina sa înaintea lumii întregi. Dumniata ai fost tot deauna străin de ceea ce demândă onoarea și pretinde conștiința, poate fiindcă dta comentezi Talmudul ca un Tartuffe. Nemesa însă va ajunge și pe cel mai lipsit de principii principe modern de bani. Nu va trece mult și nu se va alege nimic de cele două sute de milioane, stoarse de dta din afacerea căilor ferate turcesci, care sânt ale dtale, și dta 'ți vei afla judecătornul ca amicul și soțul dtale Bontoux.“

Istoczy observă că bar. Hirsch are multe bunuri în Ungaria. Interpelațiunea se transpune presidentului consiliului de ministri.

Nu se scie dacă epistola este autentică sau apocriafă. „Das Deutsche Tageblatt“ însă a publicat-o cu risicul de a fi mai târziu desmintită.

În comisiunea bugetară a parlamentului Germaniei ministrul de resboiu Kamecke a declarat că scirile despre înmulțirea artileriei nu sânt întemeiate. Oare care senzațiune a produs, cu toată declarațiunea pacinică a ministrului german de resboiu, trimiterea a doi oficeri din statul major general la Königsberg și la Thorn.

De altă parte Rusia întăresce cordoanele la granițele Germaniei și Austro-Ungariei sub cuvânt că vrea se suprima negoțul de contra-bandă. Rusia însă nu se mulțămesc cu atâta. Dela Brody se telegrafează că funcționarii dela căile ferate, cari sânt sudiiți germani sau austro-ungari, se vor strămuta în internul Rusiei.

În Italia agitațiunea pentru Oberdank se continuă.

Șovinismul maghiar.

„Pe om îl judeci mai bine din faptele sale“. Caracterul curat maghiar a stat lung timp în bun renume. Pe lângă unele părți umbroase el întrunea însușiri caracteristice, cari îl înfrumșeau. Istoria ni le-a conservat și pe unele și pe altele, și nu în disfavorul maghiarilor.

Caracterul odată format cu anevoe se strămută. Așa e la indiviți, tot așa și la corporațiuni întregi. Caracterul individului se slăbește prin influințări rele, caracterul național prin preponderanța elementelor eterogene, cari fac pretensiunea al posesede. La dejudecarea unui caracter sânt normative. Cine s'ar pune să judece ați caracterul maghiar după faptele comise sub firmă maghiară, iar denega de sigur ori-ce însușire înfrumșătoare. Făptuitorii nu sânt caractere maghiare, ci streini, cari din oportunitate susțin a fi maghiari. Îndată ce te uiți mai de aproape la decursul lucrurilor din Ungaria, te convingi că acele sânt fabricate streine, edate sub firmă maghiară.

Nici o națiune nu numără în sinul său atâția renegați ca cea maghiară. Dar nici într'o națiune n'au ajuns renegații la atâta putere și considerațiune, ca în cea maghiară. Nici o națiune nu e, care să nu-și aibă contingentul său de renegați. În sinul tuturor naționalităților se află parasiți de acștia. Nu e unica națiune maghiară, care nutrește astfel de burueni. E unică națiunea maghiară însă după modul, cum se folosește de astfel de oameni.

Rolul renegaților la alte națiuni e redus și foarte desprețuit. Ei sânt de regulă instrumente, de care te folosești atâta, cât îți convine și 'ți cere interesul. Așa se și cuvine. Din pricina aceasta nu va condamna nimeea pe o națiune. Nici o îndatorire nu deobligă pe o națiune a se purta altfel cu renegații sei.

Singură națiunea maghiară se deosebesce, în punctul acesta de celelalte națiuni. În sinul, acesteia renegații joacă primul rol, ei dau tonul, ei iau inițiativa la toate întreprinderile, ei sânt sfătuitorii și judecătorii, ei represintă opiniunea publică, ei sânt totul.

Renegații au ajuns la noi a ținea frânele în mână, ei sânt sufletul șovinismului. În mâna lor e presa, justiția și administrația ei dispun de puterea statului. Urmările acestei maniere nici că lipsesc a se manifesta. Opiniunea publică se falsifică, dreptul se oprimă în cele mai multe casuri, se iau direcțiuni unilaterale în administrație și se fac abuzuri cu puterea statului.

Virtutea la noi a venit de ris, căci renegeatul fuge de ea, interesul public e numai mijlocul, care duce la scop, care este interesul privat. Patriotismul e vorbă goală, căci e desbrăcat de recerințele esențiale, eară patria e o mamă nășteră, care ridică anume pretensiuni, pe cari fi e nu le pot implini.

Nici sciința chiar n'a rămas scutită de influința renegaților. Cestiuni științifice importante se decid în mod arbitrar. Una spun isvoarele, la cari se provoacă scriitorii pretinși științifici, și altele sânt consecințele.

Renegatul nu are nimic sânt, el e pătinitorul a tot ce e estravagant.

Între impregiurările de față cea mai estravagantă e ideea politică a lui Ldovic Kossuth și ea are pe partea sa pe renegații și șoviniștii. Comentarele foilor maghiare refeitoare la jubileul de 600 ani a casei habsburgice ni ne lasă la îndoială în privința aceasta. Ele pretid, că libertatea caracterului național maghiar, și ce e mai mult, că libertatea patriotismului se poate manifesta numai într'o direcțiune contrară dinatției habsburgice.

„Pesti Naplo“ nu se sfiese a striga în lumea mare, că e o obrăsnicie a susinere că raportul întim cu dinastia habsburgică e cea mai bună garanță pentru existența națională.

Oare n'ar fi timpul să și înă în ori maghiarii și să mai lapede din neghina, care stă să copleșască și puținul grâu curat, pe are il mai au ?!

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Sălciva de jos 28 Decembrie 1882. (Estras). Învățătorii din tractul Lupșei a ținut prima adunare pentru a se constitui în Subreuniune conformstatutelelor sale la 28 Decembrie 1882 lacare cu duree foarte puțină au participat.

Dl administrator tractul Ioan Danciu prin o cuvântare acomodată impregiurărilor dclară ședința deschisă. Se cetesce „Lisa“ învățătorilor prezenți. După aceea punând la edinea zile alegerea comitetului, se alege președint Dl adm. presbiter. Ioan Danciu carele, deși oapat cu ale afaceri, primesce asuprași această sarină și le rulfămesce

sobei, stăpânul frecă măgarul așa de strajnic, încât în puține clipe se încăldise și el.

— Bine mi-s'a spus, țise el către Puffo, care făcea foc, că dincolo de gradul al 52-lea măgarii sufer de frig; însă n'am creșut o. Cugetam că măgarul nu este așa delicat ca și calul, ce trăiește în Laponia... și, altcum, acesta are o sănătate așa de bună și un caracter așa de frumos!.. Să sperăm că va face și el ca noi, nu va muri pentru vre-o câteva zile. Până acuma n'a refuzat slujba și sârmanul animal poartă cu răbdare în spate, ce n'ar purta doară doi cai, fără ca să-i rogi.

— Tot una! replică Puffo, ingenunchiat înaintea sobei, ce începea a mormoi și ași da aparența unei purtări bune, trebuia să-l vinzi în Stockholm, unde a făcut plăcere la atâți oameni.

— Să vând pe Jean! ca să-l umple în vre-un muzeu cu paie! Nici de cum. Un an de zile m'a slujit bine, eu îl iubesc, pe servitorul acesta credincios. Cine scie Puffo, dacă voiu putea vorbi peste un an și de tine așa?

— Îți mulțămesc stăpâne Cristiano: aceasta mi e tot una. Eu nu prea țin la simțăminte și mi'ăși bate joc de măgar, numai de așa găsi ceva de mănăcări și de beutură.

— Bine țici. Simțământul nu împedecă apetitul, mie-mi este mai foame ca la toți dracii. Ei bine, Puffo să fim cu minte, să recapitulăm. Ni s'a țis în castelul nou: „Aici nu este loc pentru voi. Dacă ați veni

în numele regelui, n'ați afla un unghiu cât mâna se vă adăpostiți. Mergeți la moșie. La moșie ni s'a spus tot aceasta însă ni s'a dat un felinar, ni s'a arătat o cale bătută peste gheața lacului, ni s'a dat sfatul a merge la castelul vechiu. Calea nu era frumoasă, o conced, prin omăt, însă nu este lungă. O cale cam de țece minute. Tu totuși trebuie să mai faci calea peste lac înc'o dată, dacă vrei să cini.

— Dar de ne va trimite dela moșie înderăpt, precum ne a trimis dela castelul nou? Ne va țice doară că au prea multă lume de săturat, și că nu rămâne o bucată de pâne pentru astfel de oameni cum sântem noi.

Adevărat, că noi n'avem exterior prea recomandabil. De aceea mi-a și fost frică că vom fi primiți cu focuri de pușcă din partea dlui acesta bun, Stenson, vechiul administrator, care locuesce aici pe undeva, și care e foarte neprietinos, precum spun oamenii, ascultă Puffo: sau dumniului doarme bine, de am putut sparge poarta și ajunge fără nici o pedecă până în odaia aceasta, sau face vântul un vuiet, de nu se aude nimica. Ei bine, să ne furisăm în bucătaria sa și n'ar fi lucru curat, de n'am afla acolo ceva.

— Mulțămesc, țise Puffo, mai bine mă duc peste lac la moșie. Acolo sânt oameni deși ocupați totuși mai pretinși, pe când bătrânul Stenson e mănios și turbat, precum se pare.

— Fă cum scii, frate Puffo, dară dute! Adă dacă e cu puțință, ceva, ca să ne încăldim stomacul; însă

ascultă soțule sublim, ascultă țne, odată pentru tot-deauna...

Ce-i? țise Puffo, gata de eșire, stingându-și baierile, ce-i țineau peile de oie pe trp.

— Înainte de toate, replică Cristiano mi vei lăsa timp să aprind o luminare din candelărul acestă, până ce duci felinarul.

— Ei, da cum să-l ajungem? Eu nu vėd nici o scară în blăstămata-ți odaie ursoași!

— Pune-te aici, să me suia pe umerii ței. Tare ești?

— Vino! Dta nu ești prea greu!

— Veți soțule, țise stăpânul, stid cu amēndouă picioarele pe umerii largi a lu Puffo, ținēdu se cu mâna de candelabru și cernd cu ceea-laltă a scoate o luminare, fără ca și cadă paianginii plini de colb în ochi; eu nu ea am onorul a te cunoasce. Noi abia de trei li de țile călătorim împreună și cu escepția u aplecări prea mari spre cărcimă, nu cred că eș băiat rău; însă, se poate că tu ești un calic, și a m'ăși mânia a-ți țice...

— Ei, țici dară! replică Puffo, scuturându-se nițel, grăbestete mai bine acolo și în loc de a-mi face morală! Dta nu ești așa ușorecum am creșut!

— Am isprăvit! răspunde țtiano, sărind repede jos, căci i se părea că sin la soțul său intențiunea, a-l lăsa să cadă; am luarea și mi continuu discursul. Noi sântem la oment doi țigani,

vice-președinte Andreiu Munteanu, notar Ioan Bota, de cassar Teodor Popa membrii în comitet Stefan Bedeleian și Ioan Vesa.

Dl președinte ține o prelegere foarte potrivită din „Statutul Organic“ în linii generale arătând și șii mai însemnați cari au de a se propune în scoalele noastre, precum și metoda propunerii. În-vățătoria Andreiu prelege din „Istoria Bisericească“ și anume când și de unde are de a se propune acest studiu.

Că să fie o reformă în împărțirea oarelor de scoală în întreg tractul învățătoria Teodor Popa propune să se însărcineze comitetul subreuniunii cu afacerea acestui „Plan“, care apoi în adunarea procsimă au de al prezenta spre desbatere. Propunerea densusului se primesce.

Tot respectivul învățator propune că acei învățatori, cari nu s'au prezentat la această adunare și n'au arătat nici motivul, din care nu s'au prezentat, să se pedepsească cu câte 2 fl. v. a. Propunerea se primesce Durere că noi învățatorii așteptăm să ne silească cu forța a participa la aceste adunări, cari sunt înființate cu scop de a ne lumina și amplifica cunoștințele pe această cale spinosă dar și frumoasă.

Varietăți.

* (Dar.) Majestatea Sa s'a îndurat prea grațios a dării 50 fl. pentru a se acuira organe în biserica rom. cat. din Zagon.

*(Postal.) Din 16 a luni curente va comunica între Sibiu și Turnu-roșu de 6 ori pe săptămână căruța poștei acomodată pentru transportul de persoane.

Aceasta se va combina cu posta de aceeași calitate, ce va comunica de trei ori pe săptămână între Rimnic-Vâlcea și Turnu-roșu și vice-versa.

Cursul acesta de nou introdus, care e acomodat pentru transportul de persoane, se încopie la mergere cu cursul ce pleacă Marți, Joi și Sâmbătă la 10 oare din Turnu-roșu spre Rimnic-Vâlcea, ear la venire cu cursul ce pleacă Luni, Mercuri și Vineri la 5 oare și 30 m. din Rimnic-Vâlcea spre Turnu-roșu.

Cursul e următor:

Lunea, Mercuria și Vinerea:

Plecarea: Din Sibiu la 9 oare a. m.
Ajungerea: În Boița-Tâlmaci la 11 oare a. m.
Plecarea: Din Boița-Tâlmaci la 11 oare 15 m.
Ajungerea: La Turnu-roșu la 12 oare 45 m la ameași.
Plecarea: Din Turnu-roșu la 6 oare d. p.
Ajungerea: La Boița-Tâlmaci seara la 7 oare 30 m.
Plecarea: Din Boița-Tâlmaci seara la 7 oare 45 m.
Ajungerea: La Sibiu seara la 9 oare 45 m.

Marța, Joia și Sâmbăta:

Plecarea: Din Sibiu la 6 oare dim.
Ajungerea: În Boița-Tâlmaci la 8 oare dim.
Plecarea: Din Boița-Tâlmaci la 8 oare 15 m. dim.
Ajungerea: În Turnu-roșu la 9 oare 45 m. dim.
Plecarea: Din Turnu-roșu la 11 oare dim.
Ajungerea: Din Boița-Tâlmaci la 12 oare 45 m. la p.
Ajungerea: În Sibiu la 2 oare 45 m. d. a.

Spesele de călătorie se compută cu 6 cruceri de kilometru. Îndepărtarea din Sibiu până în Boița-

Tâlmaci e de 19 kilometri ear din Boița-Tâlmaci până la Turnu-roșu de 13 kilometri.

* (Himen.) Dl Vasile Remu Damian prof. gimn. în Brad, serbează în 1/13 Ianuarie cununia cu domnișoara Aurelie Lucreția Cepesiu în Făgărași.

* (Mulțămită publică.) Societatea de lectură „Andreiu Șaguna“ a elevilor institutului teologic pedagogic de aici, aduce mulțămită tuturor acelor, cari, cu ocaziunea ședinței publice, ținută în amintirea marelui arhipăstor Andreiu bar. Șaguna, în 29 Noemvre a. c. prin concursul lor au contribuit la reeșirea acelei festivități, și în special acelor, cari prin oferte marinimoase au sporit averea societății, anumit:

P. S. P. epp. I. Mețianu 5 fl., Il. S. N. Popea 5 fl., Il. S. I. Belesiu 2 fl., Gr. Maier. 1 fl., I. Hanea 2 fl., I. Bobeș 1 fl., I. Simțion 1 fl., R. Balaș 1 fl., E. Brote 2 fl., Dr. A. Brote 2 fl., N. N. 1 fl., O. Rusu 1 fl., S. Popoviciu 1 fl., Vis. Roman 3 fl., I. Bădilă 2 fl., A. Trombițaș 2 fl., Al Lebu 3 fl., I. Vasile 1 fl., N. Apolzan 1 fl., I. Voicu 1 fl., Dr. D. P. Barcian 2 fl., N. Hențu 1 fl., Dra M. Roșca 1 fl., Dna M. Roșca 1 fl., Dna E. Horvat 1 fl., I. Petchescu 3 fl., I. Rebeca 5 fl. Dr. Il. Pușcariu 2 fl., Dr. I. Crișan 2 fl., L. Barcianu 2 fl., I. Duma 5 fl., S. Opriș 1 fl., M. Lazar 2 fl., Nicolae Cristea 2 fl., Dr. Nicolae Maier 3 florini, Ioan Popa-Necșa 1 florin, Doamna I. Răcuciu 1 florin D. Cunțan 2 fl., F. Keil 5 fl., I. Gârbacea 1 fl., Dna Petric 1 fl., P. Cosma 2 fl., Ia. Bologa 1 fl., Eft. Munteanu 1 fl., Z. Boiu 1 fl., C. Zidu 1 fl., N. N. 1 fl. 10 cr., Dr. I. Moga 3 fl., A. Trifan 2 fl., N. Frateș 3 fl., D. Comșa 2 fl., M. Popa 60 cr., I. Măcelariu 5 fl., N. Ladai 1 fl., P. Simțion 1 fl., A. Imbăruș 50 cr., V. Preda 1 fl., I. Stroe 1 fl., R. Harșanu 1 fl., C. Stejar 1 fl., P. de Dunca 1 fl., Gr. Mateiu 5 fl., C. Tobias 1 fl., C. Codru 1 fl., Dr. I. Borcia 2 fl., V. Bologa 1 fl., I. Danciu 1 fl., I. Maximilian 2 fl. — Suma 125 fl. 20 cr.

Pe lângă acestea au dăruit pentru biblioteca societății: DD. G. G. Meitani (București) „Studie asupra constituțiunii Românilor“, fasc. V. VI. VII.; S. Popescu „Ивѣуа in Nicaeno-Constantinopolitanum“ și „Desvoltarea primatului Papal“ în câte 2 esemplare; P. Petroviciu: „Compendiu de pedagogie“ și „Iubirea față de copii“ de Dr. L. Petroviciu. Sibiu 20 Decemvre 1882.

Comitetul.

* („Pactul social“) diar politic științific, literar și comercial, care va apară în toate țiile de lucru își va începe dela 1 Ianuarie 1883 activitatea în Iași, în tipografia națională, strada Vasile Alecsandri Nr. 6. Abonamentul anual de 60 lei pentru străinătate. — În programa diarului figurează la locul prim reviziunii sau, după cum se ție în România, reviziunea constituției; încoronarea regilor în Iași, tot acolo să se întrunească și camerele de reviziune: precizarea pozițiunii bisericești față cu patriarhia din Constantinople înființarea consiliului de stat, independența și inmovibilitatea magistraturei, reformarea legii electorale etc.

* (Timpul). Geros, dar frumos. La toată întâmplarea noi avem să ne gratulăm că sântem mai fericiți decât cei din apropierea riurilor mari din Ungaria și din alte părți. De unde atâta ploaie? se întreabă lumea, Meteorologii cercetează după

tacâmuri de argint în buzunarul nostru și până sub șeaoa măgarului nostru noi n'am face decât prostii, de oare ce tacăturile de argint n'au nici o valoare pentru stomach și până se rupe ascundând-o sub șea. Ai priceput Puffo? A umbra după hrană este legitim, dară nu fura, sau o sută de bețe pe spatele tale; astfel privesc eu lucrul.

— Am priceput, răspuse Puffo dând din umeri, de când tot auz lucruri de aceste! Dta ești flecăros cum se cade!

Puffo se duse cu felinarul nu prea îndestulit de stăpânul său, care în adevăr avea unele motive a să îndoi de omenia sa, aflând ici-colea, în bagagiul său de artist ambulant, obiecte diverse, a căror proprietate fără veste Puffo abia o pută explica.

Dară și Puffo la rândul său n'a ție fără cauză de Cristiano că ar flecări cel puțin. El vorbea mult ca toți oamenii înzestrați cu o vitalitate mare intelectuală și fizică.

Puffo simțea superioritatea unui spirit și unui caracter ce se ridică cu mult peste limbuța sa trivială și peste instinctele sale necioplite. El era mai mare la trup și pre când Cristiano, mare și subțire cu era amenința.

Livornezul îndesat și musculos, socotea mai mult la influența sau la agilitatea sa, decât la tărie trupească, care deși însemnată totuși era insuficient.

(Va urma.)

cause. În 8 Ianuarie n. inginerul Riedel a disertat asupra temei acesteia în clubul științific din Viena și a susținut, că cauzele acestui fenomene sunt: cosmice, telurice și culturale. Între cele cosmice, numeră petele în soare în a căror maximum ne aflăm acum. Între cele telurice numeră nise abnormități în curenturi de aer. Între culturale răritul pădurilor.

* (Concurs pentru schița statuei lui George Lazăr.) Cetim în „Românul“: Comitetul instituit pentru ridicarea statuei lui George Lazăr, a decis în ședința ținută Marți la 26 Octomvre curente supt președința d-lui ministru al instrucțiunii publice și al cultelor, să se pună la concurs între artiștii români schița pentru monumentul lui Lazăr mai înainte de a se comanda acest monument vre-unui artist român sau străin.

Comitetul, voin să lase d-lor concurenți toată libertatea de acțiune, se pune în vedere numai că:

George Lazăr, pe când a implinit marea sa misiune în țeara noastră, avea vârsta dela 34—38 de ani.

Ca fisionomia, avea tipul românesc de peste Carpați.

Ca îmbrăcăminte, purta costumul clericilor români de peste Carpați.

Ca documente mai precise însă pentru înlesnirea lucrării dlor concurenți, comitetul pune la dispozițiune:

1. Descrierea vieții lui George Lazăr, publicată în volumul al doilea din anelele Academiei române.

2. Dosarul tuturor notelor adunate prin secretariatul comitetului, despre fisionomia, starea morală și portul lui Lazăr, cu anecesele celor două portrete, schițate unul de d. Stăncescu, altul de dl Marinescu. *)

Pentru completarea fisionomiei morale a lui Lazăr, d nii concurenți pot simbolisa prin două basorelieuri făcute pe pedestalul statuei sale, scene din viața lui, precum de pildă:

1. George Lazăr înaintea auditorului său,
2. Plecarea sa din țeară.

Pentru aceste două basorelieuri să se consulte tradițiunile contimporanilor aflați în viață, cum și alte scrieri relative la viața sa.

Mărimea schiței va trebui să fie de 50 de centimetri, afară de pedestal.

Schița poate să fie făcută în pământ, ceară, gips, etc. sau reprezentat numai printr'un desen cu umbră și lumină precisă.

Poate fi asemenea făcută în acuarelă sau în pictură cu ulei.

Terminul pentru depunerea schițelor este ziua de 2 Ianuarie 1883, până la 4 oare post meridiane.

Aceste schițe va fi depuse în salele esposisiuni permanente de Bele-Arte, curtea bisericești Stavropoleos București, unde vor sta espuse trei zile(dela 3—6 Ianuarie.)

Judecata concursurilor se va face de cătră comitetul instituit pentru ridicarea statuei lui Lazăr la 6 Ianuarie 1883 la 2 oare post meridiane.

După judecata concursurilor schițele vor mai rămânea espuse încă trei zile.

Comitetul oferă ca premiu pentru cea mai bună schiță suma de lei 1. 500.

În cas când două schițe vor prezenta calități mai egale, comitetul rezervă dreptul de a divide suma și de a oferi pentru schița clasată întâiu suma de lei 1000 și pentru a doua 500 lei.

Presedinte P. S. Aurelian

* (Rușii în Asia centrală). Globul din Londra cuprinde următoarele în numărul său din 18 Decembre.

„Rusia are în adevăr intențiunea de a se ocupa cât se va putea mai curând de cestiunea privitoare la comerțul cu Mervul. Ea a trimis — acum ție luni — din orașul Askabad o caravană cu mărfuri pentru o valoare de 20,000 livre sterling.

„Cât va timp mai târziu, s'a aflat că doi oficeri ruși se găseau la Merv.

„Guvernul engles a creșut mai întâiu că scirea nu era esactă, dar evenimentele au dovedit că ea era esactă.

„După scrisorile care, au fost publicate de cătră „Gazeta de Moscva“, se pare că autoritățile din Askabad, dorind să facă o cartă militară a drumului care conduce de a dreptul la Merv, au încuragiat pe agintele unei case din Moscva să organizeze o caravană, pe lângă care s'au alipit doi oficeri deghisați în negustori. Unul din acești oficeri era locotenentele Alekanoff Avaroky și cel l-alt era locotenentele Sokoloff.

„Când caravana a sosit la Merv, Tekesii au voit să o alunge, dar locotenentele Alekanoff — care îndeplinea funcțiunile de interpret — i-a făcut să înțeleagă că ei mai nemulțămî prin aceasta pe

Puffo, doi bieți aventurieri; însă eu sânt dedat să mă port ca un om de spirit, pre când tu îți faci uneori plăcerea, a te purta ca un dobitoc. Să știi dară că în ochii mei, omul dovedește prostia cea mai mare, capul cel mai sec, dacă se dedă hoț.

— Unde m'ai vedut făcând vro hoție? întrebă Puffo serios.

— Dacă te-aș fi vedut furând în societatea mea, și-aș fi sdrobotit oasele, soțule: de aceea te avertizez odată pentru totdeauna cum cuget eu despre lucrul acesta. Chiar și-am spus: Să cercăm a ne câștiga ceva cină, fie prin înduplecare, fie prin istețime. Acesta este dreptul nostru. Ne face să venim în paradisul acesta de zăpadă, spre a înveseli cu talentele noastre o societate numeroasă și ilustră. Ni se trimit bani de călătorie; dacă nu mai avem din banii aceștia nimic nu e vina noastră. Ni se promite o sumă frumoșică din care am să-ți dau și ție, deși tu ești numai învățacel și eu stăpân, o să fim îndestuliți firește presupunând că nu ne vor lăsa să murim de frig și de foame. Ei, din întâmplare noi sosim noaptea, într'un moment când societatea ilustră cineză, când servitorii recomandabili au poftă de a cina, și când călătorii întârziati n'au dreptul de a voi și dênșii să cineză. Caută însă să cinăm și noi în astă seară, ca să fim în stare a implini mâne angajamentele noastre. Dacă furăm ceva de mâncare și vro câteva sticle nu vătămăm cerul și nu sântem nătărăi; însă ascundând

autoritățile rusești, care îi va alunga nu numai din Ascabad, dar chiar și din Khiva și din Bokham.

„Această amenințare a produs efectul dorit fiind că locuitorii din Merv se duc din vechime la Khiva și Bokham de și vând escedentele produselor lor și cumpără articole manufacturale. Dacă scopul Rusiei ar fi cel totu comercial, noi nu i-am invidia acest mic triumf, dar ne temem că ea are alte planuri“.

* (Ceea ce poate scrie un om.) Între hârtiile lăsate de un cancelarist, care a murit acum de curând la Berlin, în vârstă de 74 de ani, se găsește și următoarea statistică, scrisă de mâna sa proprie privitoare la ostentivitatea sa activitate. Acest cancelarist a scris în patru-șeci și opt ani fără întrerupere și numără în total 15,000 zile de lucru, cu câte 10 coale pe zi, ceea ce face 150,000 coale sau 600,000 fețe. Numărând numai 24 linii pe pagină, el a scris 14,000,000 rânduri s'au 170 milioane de silabe s'au o jumătate miliard de litere. Coalele întrebuițate de dânsul, puse una peste alta, s'ar ridica mai sus decât palatul statului maior din Berlin puse una lângă alta ar face o șosea de hârtie, dela Berlin la Magdeburg. Faptul cel mai interesant însă e că cancelaristul și-a petrecut două luni din

viața sa muind condeiul în călimări; cerneala ce a întrebuițat-o în tot acest timp ar putea umple o bute.

* (Doi ministri resturnați din cauza unei comete) „Celestial Empire“ din Shangai povestesc următoarele: Cometa, care se vedea foarte bine în Octomvre trecut, a fost observată mai întâi în Peking de către ministrul de externe Si-honi-tzany, tocmai în momentul, când se întorcea acasă, pe la mezul nopții, după o întrevedere ce avuse cu împăratul. (Împăratul Chinesilor primesce pe ministrii săi de obicei după mezul nopții, și de aceea felinarele nu se aprind în Peking, de cât pe la mezul nopții, pentru că ministrii și mandarinii s'și poată găsi drumul, când se duc la curte). Ministrul alerga înapoi la împărat și i spuse că pe cer se arătase un mesager dumnezeesc prevădător de rele. Împăratul Cuang-su începu să tremure din tot trupul și porunci să i cheme imediat înaintea sa pe astrologii curții. Aceștia declarară îndată suveranului lor că aparițiunea cometei însemna că țării nu erau de loc mulțumiți cu ministrul de culte, precum și cu cele de justiție. Câte-va oare după această declarațiune, ministrii fură nevoiți să își presinte demisiunile lor.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.20	118.20
Renta de aur ung. de 4%	85.15	85.35
Renta ung. de hârtie	84.45	84.75
Impromutul drumurilor de fer ung.	134.75	135.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.40	89.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.—	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.—	93.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale temesiane	97.—	97.—
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorțire	97.—	95.—
Obligațiuni urbariale transilvane	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.25	98.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	98.25	98.25
Sorți ungueresci cu premii	99.—	113.75
Sorți de regularea Tisei	97.75	109.80
Datorie de stat austriacă în hârtie	113.75	76.80
Datorie de stat austr. în argint	109.80	77.50
Renta de aur austriacă	67.80	95.60
Sorți de stat dela 1860	77.50	180.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	95.60	835.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	130.20	271.50
Acțiuni de credit austr.	83.—	281.50
London (pe polița de trei luni)	270.25	119.50
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	280.—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.63
Napoleon	9.51	9.48
100 marce nemțesci	58.55	58.60

Nr. 319. [337] 1—3

EDICT.

Nicolae Isdrailă de religiunea gr. or. din Slimnic cercul Sibiiului, carele de trei ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Maria n. Hania tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceasta: ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterial ca formatrimonial de I. instanță căci la din contră și în absenție se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de soția s'a. Sibiiu 20 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiterial gr. or. al tractului Sibiiului ca for matrimonial de I. instanță.

Nr. 37 ex 1883. [336] 3—3

Publicare de licitațiune.

Pentru liferarea de **1024 metri cubici de lemne de ars**, recerute de Institutul reg. ung. pentru alienați, și anume pentru timpul de 1883/4 se escrie în înțelesul înaltei ordinațiuni ministeriale un concurs.

Oferte scrise, timbrate cu 50 cr. conținând 200 fl. v. a. ca vadium și sigilate pentru aceasta liferare să se prede la subsemnata Direcțiune până în **30 Ianuarie a. c. la 12 oare de ameași** și în ele trebuie să fie descris soiul, lungimea și grosimea lemnelor oferte, asemenea și aceea că pentru cât voesce oferentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pertru cât cel de stejariu.

Oferte, care nu corespund acestei publicațiuni, ori cari sosesc întârziate, nu se pot lua în considerare.

Sibiiu în 5 Ianuarie 1883.

Dela direcțiunea Institutului reg. ung. pentru alienați.

Publicațiune.

„**Restaurați**“ din grădina Nr. 3. în *strada Schevis* se dă în arândă. Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria subsemnatului inspectorat în *strada măcelarilor Nr. 32*, unde se primesc și ofertele.

Sibiiu, 3 Ianuarie 1883.

Inspectoratul localităților archidieceșane. [334] 3—3

Nr. 5886. 1882

[335] 3—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoștința publică, că în privința concesiunii comasării generale a hotarului comunei Hașfaleu se pune termen ziua de **20 Februarie 1883 d. a. la 3 oare** în satul Hașfalău ta casa judeului comunal, pe care termen toți proprietarii din comună sunt avisați cu aceea că părțile care nu se vor presenta se consideră ca și când ar consimț cu comasățiunea, — și că exemplarul cel dintâiu al petițiunii se poate vedea la tribunal. Pertractarea o conduce Nicolae Székely judecător reg. dela tribunal

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ddtto 11 Decemvre 1882.

Nagy Lajos m. p. pres.

Butak m. p. notar.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuise bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 17—30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

LOTERIA ESPOZIȚIUNII TRIESTINE.

Tragere irevocabil în

18. Februarie 1883.

1. nimeritor principal: bani gata **50.000 floreni** sau **8.800 galbini.**

2. nimeritori principali: bani gata **20.000 floreni** sau **3.500 galbini.**

3. nimeritori principali: bani gata **10.000 floreni** sau **1.750 galbini.**

4. nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț **10.000 floreni.**

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgelile în preț de câte **5000 fl.**

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț de câte **3000 fl.**

987 nimeritori în preț de câte **1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25 floreni.**

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Una soarte **50 cruceri!**

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Comande pe lângă accluderea a 15 cr. spese de port sunt a se adresa la

[336] 1—4

TRIEST,
P. Grande N. 2.

Despărțământul loteriei Esposițiunii Triestine

FILIALA VIENA
Fleischmarkt N. 2.

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumetate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânzarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele **oroloage de buzunariu-Washington** sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșețate și lucrate după sistemă americană.

Toate oroloagele sunt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că suntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță estra-ordinară pe secundă; afară de aceste aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lues din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindru înfrumșețate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetarului c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, de lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mechanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de eftin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă grătit un lanț, medalion și cutie de catifea

1000 oroloage pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloage de părete cu încadratură de email cel mai fin și cu mechanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 oroloage desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsălii înalte gotice de lemn, de întors în fiecare a opta zi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imponente; de oare-ce un astfel de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-se nu lipsească astfel de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfel de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de eftin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de orologiu

Fabricicii de oroloage Fromm.
Viena Rothenurmstrasse Nr. 9, Parterre.